

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis

Antehac ex probatis Auctoribus breviter concinnata

Busenbaum, Hermann

Coloniæ Agrippinæ, 1707

Q. 97. An lex alioquin invalida per hoc fiat firma, quòd subditi eam acceptent.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42634

639 Q. 95. An durante tali appellatione vel supplicatione, subditi debeant observare legem. R. Si lex servari possit sine magna rerum mutatione vel periculo scandali, suar. Suprà putat observandam esse, quia certò possidet, & excusatio est dubia: idem tenent *Vaq. Lorca, Garc. teste Leur.* p. 3. q. 370. n. 5. Consentit *Castrop.* d. 1. pu. 13. n. 14. E contrà *Bonac. Salas, Rodriq. Gran. Steph.* tr. 2. d. 1. dub. 3. *Honor. Fabri & alii apud Moyam* in sel. t. 6. d. 1. q. 1. n. 16. putant obligationem suspendi, quia ita habet usus & praxis, neque ideo puniuntur subditi, si interea non observent; sicque præsumitur de benignitate Ecclesiæ, uti cum *Less & Carden.* dictum est n. 592., sicque etiam conveniebat, ut gubernatio Ecclesiæ & Reip. sit suavis ac humanæ imbecillitati attemperata, uti innuit *Ills. tr. 1. d. 2. n. 5.*

640 Q. 96. Si Superior auditæ appellatione vel supplicatione taceat, an hoc ipso censeatur revocare legem. R. Affirmativè, alioquin tenebatur legi infistere & his non obstantibus urgere eam, ita *Bonac. Salas & Castrop.* d. 1. p. 13. Excipe, nisi aliunde sati colligeretur, quod taciturnitas esset per modum repulsæ aut indignationis, tum enim potius firmaretur lex.

641 Q. 97. An lex alioquin invalida per hoc fiet firma, quod subditi eam acceptent. R. Si invaliditas fuit ex eo, quod aliquid præciperetur contra jus subditorum, si hi postea liberè acceptando efficaciter cedant illi juri suo, fiet firma, uti patet: notatque rectè *Gob.* receptionem legis cuiuscumque fieri posse per solum usum: è contrà si invaliditas fuit ex eo, quod legislator excederet suam potestatem, uti si laicus Princeps præcipiat Missam die non festivo, quamvis populus legem acceptet, non fiet firma, quia præcipiens nec habuit, nec per illam acceptationem acquirit

rit potestatem præcipiendi talem actionem, ita Car-
den. in 1. crisi d. 29. à n. 159.

Quid censendum sit in dubio, an lex usu sit recepta
necne, dictum est n. 591.

D U B I U M IV.

642

*An præcepta etiam humana obligent sub pec-
cato, &c. quali.*

REpondeo. Cùm Deus sit Dominus noster at-
que etiam Superioribus parere nos jussierit, " non solum ipse, sed & illi nobis præcipere possunt & præcipiunt, tum sub pœna, tum etiam sub culpa, " sive peccato; idque gravi aut levi, prout & rei præcepta ad intentum finem necessitas, & materiæ quantitas, & eorum voluntas sese habent, quæ ex eorum verbis, circumstantiis, aut prudentum æsti-
matione solet colligi. Ita Theologi communieer. S.Thom. Suar. Salas, &c.

Unde resolvuntur hic Casus.

I. Graviter peccat, qui deliberatè & in materia magna violat præceptum aliquod Decalogi vel Ecclesiæ

II. Cùm res levis est, non peccat mortaliter transgrediens, et si Superior sub mortali præceperit, quia id eum posse negant Suar. Lay & alii ex communi: v. g. ne quis frangat silentium, ne edat uvam, ut claudat ostium, &c. quia est res parva & incapax tantæ obligationis: Nec ipse Deus in materia parva sub mortali obligat. Vid. Lef. l. 2. c. 4. d. 9. Salas, d. 10. f. 7.

III. Aliud esset, si materia aliàs levis fieret gravis, ratione circumstantiarum, ut, v. g. contem-

Z

pius